

[Arnth Jensen.]

Forslag med Hensyn til Kirke og Skole. (*Vilh. Rasmussen*: Det gør det kun værre endnu). Det gør det værre endnu, siger den ærede Ordfører. Hvis den ærede Ordfører vil læse baade de Taler, som Venstres Ordfører holdt ved første Behandling af dette Spørgsmaal her i Tinget, og endvidere vil læse de Begrundelser, som Venstrepartiet stillede, vil han se, at der er ikke saa meget Forskel paa den Opfattelse af dette Spørgsmaal og den, vi har i Dag, og endvidere ved det ærede Medlem meget godt, at dette Spørgsmaal om Folkeskolens Styre og Tilsyn har været til Behandling i dette høje Ting ogsaa efter 1912, saa den ærede Ordfører behøver ikke at være forbavset over Venstres Stilling, den har han kunnet se baade i 1924 og i 1925—26 og ogsaa i den store Skolekommission.

Men det er Nutiden, vi skal holde os til, og vi har sagt, at vi ønsker at bevare Forbindelsen mellem Kirken og Skolen. Dermed er ikke sagt, at den Maade, vi her har foreslaaet, absolut er den eneste Vej at gaa; vi beder netop Flertalspartierne og den højtærede Minister om at gaa ind i en reel Forhandling med os for at finde en Maade for Bevarelsen af Forholdet mellem Kirken og Skolen, thi jeg kan føje til, hvad jeg sagde i min første Tale, at der bliver ikke nogen Lov ud af et Forslag om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn, før dette Spørgsmaal er ordnet.

I øvrigt har der egentlig kun været talt om Kredsstyret, og der betonedes den ærede Ordfører i sit sidste Indlæg den Uenighed, der er, idet vi holder paa, at Amtmanden skal være Formand, medens det ærede Medlem mener, at af skolemæssige Grunde er det af Betydning, at Ministeren faar Lov til at udnævne Formanden. Jeg har heller ikke benægtet, at en saadan Betydning kan foreligge; men den ærede Ordfører benægtede heller ikke, at andre Forhold kunde komme til at spille ind ved Ministerens Udnævnelse, idet han sagde, at naar man lader Ministeren udpege Formanden, er det muligt, at Ministeren tager pædagogiske Hensyn — det ærede Medlem holdt meget stærkt paa, at det er muligt, at Ministeren gjorde det. (*Vilhelm Rasmussen*: Det er en temmelig grov Forvanskning). Det vil altsaa sige, at den ærede Ordfører ikke tør sige, at der altid tages saadanne Hensyn, og det viser netop, at ogsaa den ærede Ordfører er inde paa, at der kan ske den Slags Ting, som jeg nævnte i min første Tale. (*Vilhelm Rasmussen*: Det er for langt ude). Det

ærede Medlem siger, det er for langt ude, det er ogsaa det, vi tror, derfor holder vi paa, at Amtmanden er det bedste.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Amtsskolekonsulenter har baade det ærede Medlem Hr. Povlsen og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen fremhævet, hvilken pædagogisk Livgiver en saadan Skolekonsulent skulde blive. Ja, en Konsulent *kan* blive en Livgiver; men naar der ikke er sendt Bud efter Konsulenten, og han vil paatvinge Skolen en Undervisning, som Læreren ikke selv ønsker, tvivler jeg om, at det livgivende kommer frem. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem Hr. Povlsen havde Betænkelighed ved denne Konsulent, selv om han udtrykte det paa den Maade, at Konsulenten maaske havde for stort et Omraade at virke paa — men det ærede Medlem trøstede sig med, at de nuværende Befordringsmidler kunde nok afbøde dette —, og jeg maa jo sige, at jeg havde ventet, at det ærede Medlem havde udtrykt sin Betænkelighed paa en noget anden Maade.

Det ærede Medlem har været med til at pege paa Venstres Stilling i tidligere Tid, men nu tror jeg, at han med Hensyn til Spørgsmaalet om Skolekonsulenten skulde slaa op i Rigsdagstidenden. (*Povlsen*: Jeg har gjort det). Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem er paa Vej bort fra det Standpunkt, han havde den Gang, for da var det ærede Medlem absolut en ideel Skolemand, en Frihedsmand, saadan som man ogsaa skulde have ventet det ærede Medlem havde været det i Dag. De Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte den Gang, kom fra en ungdomsfrisk og begejstret Frihedsmand, men nu har vel desværre det ærede Medlem opgivet Idealet, og det er beklageligt. Det er kedeligt, at det ærede Medlem er gaaet bort fra de gode og træffende Udtalelser, han den Gang fremsatte, og naar det ærede Medlem selv har læst dem, skal jeg paa dette Tidspunkt af Dagen undlade at præsentere ham for dem.

Jeg takker den højtærede Minister for det klare Svar, han gav paa, hvad der skal forstaas ved Ventepenge, men jeg maa desværre sige til den højtærede Minister, at saa kan vi ikke slutte os til denne Afskedigelsesparagraf. Skal Ventepengene udbetales efter den Regel, den højtærede Minister nævnte, kan vi ikke tilsige vor Støtte paa dette Punkt. Den højtærede Undervisningsminister lod skinne igennem i Udvalget, at han kunde tænke sig en noget anden Fordeling af disse Vente-